

08.05.2023

FM23/170-2

Ordførerindlæg fra Siumut i forbindelse med 2. Behandlingen af punkt 170:

For det første ønsker jeg at udtale, at når man ser på samfund som en enhed, er jagt og fisker, når disse kommer på dagsordenen, så er vi meget bevidste om vigtigheden af disse i samfundet, hvorfor vi rigtig godt kan forstå grundlaget for behovet med at ændre loven. I følge vores mening har loven fra 1999 virket bredt i sit virke, og vi er bevidste om, at der i en tid med forholdsændringer er kommet et behov for at lave ændringer.

Vi henviser til vores ordførerindlæg i forbindelse med 1. behandlingen af loven, hvor vi tager små udpluk derfra.

Grundlæggende er der i ordførerindlægget flere af vores værdier, og jeg vil nævne nogle af dem som overskrifter, og vil henviser til vores ordførerindlæg fra 1. behandlingen, som findes på internettet.

- **I forbindelse med kvoteuddeling skal biologers og fangeres viden bruges på lige fod med hinanden**
- **Kravet om at være fyldt 15 år for at få et jagtbevis**
- **Når man tænker på jagtbevis for udefrakommende, som gælder i 2, ønskes det forlænget til 3 år**
- **At indtægten for erhvervsfangerbevis for de vedkommende forbliver 50/50 attatiinnarneqarnissaa**
- **Vi ønsker at opnå, at der uddeles kvoter til vinterfangst, når vi tænker på rensdyr og moskusokser**
- **Styrkelse af tilsyn, især når man tænker på Ummannaq og Upernavik**

Vi ved, at der er blevet foretaget høring i perioden december 2020 til 15. januar 2021, og svarene derfra er naturligvis blevet drøftet bredt i udvalget, hvor vi har glædet os over telefonmøde med folk i Tasiilaq samt omegn om kulturelle traditioner, og at dette er sket, glædes vi over og vi vurderer, at man i fremtiden sagtens kan benytte sig af denne metode andre steder.

Vi er tilfredse med aldergrænsen for at erhverve sig jagtbevis, herunder synes vi, det er vigtigt, at nævne det, vi tidligere har deltaget i, at bevarelse af kulturelle traditioner er vigtig, f.eks. at det, at jagtbeviserne kan få 1. gang på fangst, så de kan fange deres første butte, kommer til at stå tydeligt. Da der er en bred enighed herop, kan vi sige, at der har været god forståelse fra udvalgets side.

Vi kan også nævne det som vigtigt, at vi har været med i dialogen om vinterjagt af rensdyr og moskusokse, da vi ved, at dette gavner kødbeholdningen i samfundet, og derfor synes vi helt klart, at det skal bevares.

Desuden er vi glade for, at der i den kommende lov støttes op om, at kulturelle kvoter kommer til at eksistere, idet fangst på slæde, metoder på kajakfangst, som er arvet og som har essentiel betydning for bevarelse af vores traditionelle kultur kommer til at være kontinuerlige. Det må vi sige at være glad for.

Afslutningsvis ønsker vi fra Siumut at takke for det god samarbejde i udvalget, da vi kan mærke, at der er blevet lyttet til os i vores ytringer om vores meninger, og ikke blot en enkelt gang har vi ønsket at tage arbejdet med i vores gruppe, og jeg ønsker igen at takke forståelse for vores krav.

Da opgaven er af meget vigtig karakter, har det altid været formålet, at vi skal være grundlaget, og jeg mener, at der i forbindelse med hele arbejdet med den kommende lov kan sætte ord på som tilfredsstillende.

Med disse ord ønsker jeg at sige, at vi vil stemme for punkt 170 fra Siumut's side.

Jens Kristian Therkelsen Siumut

(Denne version er oversat fra grønlandsk. Ved tvivlsspørgsmål er den grønlandske version gældende.)